

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Må jeg sige til fru Louise Frevert først, at det er ganske rigtigt, at de bebudede nedskæringer på SU'en, som var bebudet på det tidspunkt, hvor forespørgslen blev anmeldt og fremmet, heldigvis ikke er blevet til noget. Det er en proces, der har ligget i den mellemliggende tid, og jeg er glad for, at det ikke på dette punkt lykkedes regeringen at svække de unges økonomiske vilkår yderligere.

Men så kan vi rette skytset og fokus fremad og sige: Hvordan kommer fremtiden til at se ud? Er det f.eks. regeringens politik, at man vil gentage det budskab, som kom frem med forslaget til finanslov, at der skulle skæres ned på de unges økonomi?

Så vil jeg sige til fru Gitte Lillelund Bech, at jeg ganske rigtig kender undersøgelsen om de studerendes indkomstforhold, som dækker perioden, hvad jeg også tror fru Gitte Lillelund Bech sagde, fra 1997 til 2001.

I 2001 skete der mange ting. Blandt de ting, der skete, var, at vi fik et regeringsskifte og dermed også et politikskifte.

I perioden fra 2001 og frem til i dag har der, som jeg refererede i indledningen af begrundelsen for forespørgslen, været et meget klart billede af, at man har sparet på de ting, som kommer studerende til gode. Man har øget udgifterne for studerende, og samtidig har man skabt fordele for fortrinsvis velstillede ældre. Så det har været billedet fra 2001 og fremefter.

Undersøgelsen kender jeg godt til, og den dækker perioden, inden regeringen kom til.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har da altid vidst, at SF egentlig burde være et meget fremsynet parti, og jeg er da også glad for den tilkendegivelse, som hr. Morten Homann giver heroppefra, at vi skal tænke fremad, vi skal være målrettet osv.

Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Morten Homann, hvordan det så kan være, at hr. Morten Homann under forhandlingerne om SU-forliget ikke ville være med til at behandle den problemstilling, som der er med de enlige forsørgere, lidt mere positivt.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg er da glad for, at hr. Morten Homann har opdaget, at der var et regeringsskifte i år 2001. Jeg

bliver så bare nødt til at spørge hr. Homann, om det ikke er fuldstændig korrekt, at der siden 1996 har været et SU-forlig, og såfremt man ændrer på noget inden for SU-forliget, sker det i enighed blandt SU-forligets parter, og derfor er der ikke siden regeringsskiftet 2001 sket en ændring inden for SU-forliget.

Jeg skal bare have hr. Homann til at bekræfte det, for hvis hr. Homann bekræfter det, og det mener jeg sådan set han er nødt til at gøre, så ved hr. Homann også godt, tror jeg, hvis han i øvrigt kan sit SU-stof, at satserne på SU fra regeringsskiftet i 2001 er blevet reguleret på fuldstændig samme måde, som det skete under den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jo, det er fuldstændig korrekt, at der er et SU-forlig, som i den nuværende udgave, hvis man ser bort fra tilføjelsen om de handicappede, har eksisteret siden 1996, og at ændringer i det forudsætter enighed.

Det fremgik sådan set også meget klart af min tale, at der ikke er sket nogen forringelser af SU'en, på trods af at regeringen faktisk foreslog det. Det blev faktisk forhindret, at der skete forringelser af SU'en. Men som i enhver anden sammenhæng må man se på både indtægter og udgifter, og selv om indtægterne har været holdt konstant, har der været en forøgelse af de udgifter, som man som studerende har til den kollektive trafik, til øget deltagerbetaling på uddannelse osv. Så selv om indtægterne har været konstante, har udgifterne været stigende.

Det leder mig så videre til mit svar til fru Louise Frevert: Jeg var meget, meget ked af, at det ikke lykkedes at finde en ordning omkring de enlige forsørgere. Det er faktisk noget, der har ligget SF ekstremt meget på sinde at finde en ordning – i øvrigt for både enlige og for par, som er studerende og forsørgere.

Men det leder lige præcis tilbage til det her problem: om man skulle lave forringelser i SU, når man oven i de forøgede udgifter, som regeringen har pålagt de studerende, også skulle til at skære i indtægtssiden – det er det, der er den grundlæggende diskussion – eller om man ville bruge nogle af de penge, som bliver brugt til skattelettelser til fordel for de velstillede ældre, på at forbedre SU'en for f.eks. forsørgere.